

vedtog noget, som ikke havde været ude til en bredere debat.

Selv om debatten i konventet ikke har været bredt frygtelig meget ud i den danske offentlighed, har konventets møder været åbne, konventets papirer har været tilgængelige, og det har været muligt at følge med, hvis man overhovedet havde noget ønske om at gøre det.

Kl. 19.40

Det er rigtigt på det her tidspunkt at sige, at nu bør vi i hvert fald ikke ødelægge noget af det, som konventet kan komme frem til af endnu ukendte beslutninger. Jeg synes derfor, det er fuldstændig rigtigt, at man i første omgang, netop som vi gør i debatten i dag, siger, at der må være nogle basale ting, vi skal koncentrere os om, nemlig at der skal være respekt for fælles værdier, såsom menneskerettigheder, mindretalsbeskyttelse, respekt for retsstaten, respekt for demokratiet, at man skal respektere den nationale identitet, samtidig med at man også skal sikre, at et udvidet fællesskab kan fungere effektivt.

Der skal være en folkelig forankring, og ikke mindst i forbindelse med ønsket om folkelig forankring er det jo vigtigt, at man i en ny traktat får en klar opbygning, et forståeligt sprog, og at man slipper af med nogle af alle de mange knopskydninger, tilføjelser og parenteser, der er kommet til i tidens løb, som gør, at de nuværende traktater er ganske uforståelige for menigmand at læse. Der trænges i meget høj grad til en klargøring og en forenkling, og det ser da også ud til, at det er noget af det, der faktisk er på vej med de 16 paragraffer, der foreløbig er lagt frem af Giscard d'Estaing.

I forbindelse med ønsket om effektivitet er der kommet forskellige forslag om valgte præsidenter, om ændringer af reglerne for formandskaber osv., osv. Fra radikal side vil vi ikke lukke nogen døre på forhånd og sige, at der er modeller, som vi absolut er tilhængere af, eller modeller, som vi absolut er modstandere af. På nuværende tidspunkt vil det være halsløs gerning at låse sig fast på en bestemt model.

Vi vil nøjes med at pege på, at der er problemer, der skal løses. EU skal kunne fungere. Det skal også kunne fungere effektivt med mange medlemslande. Men vi vil også gerne bevare respekten for den nationale identitet. Vi vil også gerne bevare respekten for ligheden mellem medlemslandene, hvor man siger, at både små og store lande skal have mulighed for at deltage i formandskaberne og for at kunne sidde for

bordenden og for at deltage i gennemførelsen af EU's beslutninger.

Derfor føler vi, at det forslag til vedtagelse, som er fremsat her, som jeg selv er medforlagsstiller til, er det rigtige, hvor man tager de væsentligste punkter og overlader detaljerne om ændringer i institutionerne til et senere tidspunkt, når der foreligger et faktisk resultat fra konventet.

Vi ser frem til en fornyet debat, når vi har næste fase i processen, nemlig i forbindelse med den egentlige regeringskonference, som jo kommer på et senere tidspunkt. Det Radikale Venstre kan stemme for forslaget til vedtagelse.

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Når der tales om EU's fremtid, tales der som regel om fortsat integration, mere magt og kompetence til Kommissionen og til EU's komiteer og til Europa-Parlamentet.

Oven i det indre marked, Maastrichttraktaten, Amsterdamtraktaten og Nicetraktaten lægges der op til en EU-grundlov. Der snakkes om flere flertalsafgørelser. Tyskland og Frankrig stiller forslag på det udenrigspolitiske område, og de anbefaler, at der skal vælges en formand for Rådet osv., osv. Ud fra deisen om, at Unionen hele tiden er nødt til at udvikle sig, ellers stagnere den, driver de mest unionsivrige kræfter på for at fuldende projektet om en føderalistisk union.

Problemet med denne union er efter Enhedslistens opfattelse, at den i bund og grund er både udemokratisk og usolidarisk.

Den er udemokratisk, fordi den fjerner de politiske partiers, de nationale parlamenters og befolkningernes muligheder for at være herrer over egen skæbne. Det er EU's omkring 300 komiteer, der af hensyn til Unionens effektivitet hele tiden får overladt mere og mere magt. I disse komiteer gælder nogle regler, som er noget af det mest udemokratiske, der findes i Europa. Afhængig af, hvilken komitéprocedure den pågældende sag behandles efter, kan Kommissionen endog få gennemført sine lovforslag med et flertal imod sig.

Det usolidariske kommer til udtryk ved den markedsliberalistiske økonomi, som er grundlaget for Unionen, for det indre marked, for den fælles mønt og for Centralbanken. Her tæller prisstabilitet mere end kamp mod arbejdsløs-